

Gedreven

Gedreven

9 Drukke baan? Niet erg, ik krijg er bakken energie van 9

Wethouder Wimar Jaeger thuis in Hilversum in de kamer waar het college tot stand kwam. FOTO STUDIO KASTERMANS/RONALD SMEENK

Gedreven is een wekelijkse serie interviews waarin ondernemers, bestuurders, kunstenaars en sporters uitgebreid vertellen over hun drijfveren. Deze week: wethouder Wimar Jaeger uit Hilversum.

Het hoge tempo van aimabele bemoeial

Susanne van Velzen
s.vanvelzen@hollandmediacombinatie.nl

Hilversum * Het tempo ligt hoog bij hem. Heel hoog. Het is geen kwestie van hollen of stilstaan. Het is bij Wimar Jaeger (49) altijd hollen. Gaan, gaan, gaan. Jammer dat zijn dag maar 24 uur heeft. „Gelukkig heb ik genoeg aan vier of vijf uur slaap per nacht.” Hij wil zoveel. Alles zien, alles horen, alles ervaren.

„Zestig tot zeventig uur per week ben ik als wethouder in touw. Mijn kop zit er helemaal vol van. De gemeente zit in iedere hersencel. Ik krijg wel eens het gevoel dat ik te hard ga en me overal mee bemoei. Maar ik vind gewoon alles interessant. Sta graag met mijn neus vooraan. Wil weten hoe het zit. Dat kun je ook als sterk punt zien”, lacht Jaeger.

Voor een man die weinig rust heeft in zijn lijf en kop, zit hij opvallend kalm aan de grote eettafel in zijn woonkeuken. Hij neemt de tijd voor het gesprek. Pas na drie uur praten („van verbaliteit moet ik het mijn hele leven al hebben”) kijkt hij op zijn horloge. Schuift een schotel in de oven voor de kinderen die uit school zijn gekomen. Hij moet zo weer de hore op.

„Wethouder ben je zeven dagen per week. De weekeinden zijn vaak belachelijk druk. Niet erg, ik krijg er bakken energie van.” Afgelopen weekeinde was het weer aanpoten: zaterdagochtend campagne voeren op de Groest voor de provinciale verkiezingen, een D66-Kamerlid door Hilversum sjouwen, nadenken over de invulling van de verkiezingsdag op 14 maart, bloemen leggen bij de kazerne voor de MH17-slachtoffers en de rouwkist opwachten. Op zondagochtend met het college hardlopen als startsein voor de Cityrun in april. Daarna uren stukken lezen en vergaderingen voorbereiden.

Veelzeggend zijn de dingen die hij daardoor het weekeinde niet gedaan heeft. Schuld bewust somt Jaeger op: „Niet met mijn vrouw gepraat, niet gekookt, niet naar mijn ouders geweest, niet naar Michiel de Ruyter met de kinderen en niet mijn verzameling schaakspelen uitgezocht. Die passen niet meer in de kast. Ik heb zaterdag tussen de drukte door nog wel een schaakspel gekocht bij iemand op de Utrechtseweg. Tot ergernis van

mijn echtgenote, die vindt dat ik eerst de rotsop op moet ruimen en dan pas verder moet verzamelen. Een geweldig exemplaar is het van begin 18e eeuw, een diligence-schaakspel. Tijdens de hobbellige ritten met het rijtuig zouden stukken op een bord steeds door elkaar sodemieteren. Deze stukken zitten aan prikkers en het schaakbord is een kussen.”

Winnaar

Bijna driehonderd dagen is hij wethouder voor D66 in Hilversum. Zijn partij was vorig jaar de grote winnaar tijdens de lokale verkiezingen. Op de eerste verdieping van zijn monumentale woning in het centrum van Hilversum smeedde hij de coalitie. „Een fantastisch team. Partij-ideologie is op gemeentenniveau weinig relevant. De juiste mensen bij elkaar is belangrijker dan of ze PvdA, VVD of CDA zijn. Als je een VVD'er achter het loket van de sociale dienst zet neemt hij in 95 procent van de gevallen dezelfde beslissing als een SP'er.” Dagen, nachten zaten de partijen bij elkaar op de opvallende rode stoelen. Wimar Jaeger in het midden. In die positie voelt hij zich al zijn leven lang senang. „Ik zit nooit aan de kop van een tafel. Laat mij maar lekker besturen tussen de mensen.”

Wi(lem) Mar(ie) Jaeger wordt in 1965 in Delft geboren. De oudste van vier kinderen. Vader is scheepsbouwer, moeder huisvrouw. Een hecht gezin, humanistisch liberaal. Zijn allereerste herinnering gaat terug naar een stapel brieven over de dood van zijn opa in de eerste dagen van de Tweede Wereldoorlog. „Ik was zes en las ze stiekem bij mijn oma. Hij kreeg een bom op zijn hoofd. Ik was meteen gefascineerd door de oorlog en geschiedenis. Thuis werd er niet over gesproken. Naar de tv-serie Holocaust mocht ik later niet kijken. Geen idee waarom niet.”

De liefde voor andere culturen groeit in de anderhalf jaar dat het gezin in Indonesië woont. Wimar is dan vijftien. De ontmoetingen vormen hem. Na zijn studie politologie gaat hij in 1993 met echtgenote Patricia naar El Salvador en Venezuela waar hij manager van een bedrijf in wit- en bruingoed is. Als het gezin in 1997 terugkeert naar Nederland krijgt hij een baan bij het Almeerse verpakkingsbedrijf Dekker Packaging, dat hij in 2000 overneemt met een vriend. Hilversum wordt zijn woonplaats. In 2010 verkoopt hij het bedrijf succesvol.

Hij besluit zich vanaf dan volledig te richten op politiek, op besturen. „Ik moet mensen nu overtuigen om iets te doen en dat geeft veel meer voldoening dan wanneer ze het doen omdat ik de baas ben.” Lid van D66 is hij al sinds zijn 22ste. „De PvdA vond ik te paternalistisch. Die pampieren teveel. Zelf je broek ophouden, is mijn motto. Bij de VVD miste ik de sociale empathie.”

Idiotie

Zijn missie in Hilversum is de media zichtbaar maken, stroperigheid slopen, minder beleidsnota's. „Kan die prop even uit de pijp geblazen worden?” Doorpakken, inwoners mee laten denken. „Alsof ik door God aangerakt ben en altijd de beste oplossing weet. Echt niet. Mensen zijn heel goed in staat er samen uit te komen. Wij faciliteren. Op de Mozartlaan moest laatst een onderzoek gedaan worden omdat iemand het krakkemikkige huis wilde afbreken om twintig meter verderop op te bouwen. 194 pagina's telt het rapport. Alles in kaart gebracht. De overvliegende rosse vleermuis en de foeragerplek van de gewone dwergvleermuis. Serieus hoor. Conclusie: de bouw mag. Weet ik hoeveel manuren en 20.000 euro verbrand.” Jaegers ogen spuwen voor het eerst

vuur. „Alleen omdat we als gemeente bang zijn dat iemand later bezwaar kan aantekenen. Laat de eigenaar de burens bij elkaar roepen en vraag of er bezwaren zijn. Dan hoeft deze idiotie allemaal niet.”

Over twee maanden wordt Jaeger vijftig. „Daar ben ik niet mee bezig. Door de kinderen denk ik de laatste jaren wel steeds vaker aan de periode dat mijn ouders zo oud waren als ik nu. Ik loop nu te drammen dat ze hun huiswerk moeten doen, niet de kroeg in, op tijd naar bed voor school. Precies de opmerkingen waar ik vroeger tegenaan schopte. En nu kopieer ik het gedrag van mijn vader. Raar fenomeen.”

Het voelt voor Jaeger ongemakkelijk. Er hoort ontwikkeling te zijn in je leven. „Ik ben op zoek naar de opgaande lijn. Het leven moet geen cirkel zijn. Dat je na twintig jaar weer terug bent bij af. Ik verwacht dat mijn kinderen zich weer beter ontwikkelen dan ik.”

Op welk vlak hij dan steken heeft laten vallen? Zijn antwoord is kort.

„Eruditie.” Hij baalt dat hij te ongeduldig is om eruditie te zijn. Hij mist tijd en ruimte voor reflectie die daar bij hoort. Hij is meer doener dan denker. „Ik beoordeel snel en handel. Ik zou nog veel meer willen weten. Van geschiedenis, van filosofie. Mijn oma was buitengewoon belezen, dat verschaft haar inzichten. Dan zei ze iets en dacht ik 'z6, dat is er ook één'.

Met enige jaloezie kijkt hij naar zijn collega-wethouder Arjo Klammer, hoogleraar in de economie van de kunst en cultuur. „Die doet dat dus ook hè. Heb ik zitten schrijven op een stuk, helemaal draaiend om het woord zakelijkheid. 'Die zakelijkheid is het verkeerde woord', zegt hij dan. En trekt het er zo uit. 'Shit' denk ik dan, daar zeg je toch weer wat. Geweldig zo'n opmerking. Ik zit weer op het puntje van mijn stoel. Luisteren en niet overal meteen een mening over willen hebben. Dat vind ik eruditie. Nu zit mijn drang om daadwerkelijk relevant te zijn me nog in de weg. Als ik tachtig ben wil ik best een oude wijze man zijn.”

9 Als ik tachtig ben wil ik best een oude wijze man zijn 9

Paspoort

Naam: Wimar Jaeger
Is: Wethouder (D66) in Hilversum
Is: 11 april 1965 in Delft
Geboren: Getrouwd met Patricia (manager ziekenhuis), dochter Yvonne (19) en zonen Nold (20), Jop (18) en Marlijn (15).
Privé: Hardlopen, schaakspelen verzamelen, lezen (Geert Mak, Arthur Japin), muziek (klassiek, jazz)
Gek op: